

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 46.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563625562784/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

Ogsaa her saae det ud som i et Drivhuus; langs Væggene stode lange, smalle Blikkasser, hvori var plantet Eviggønt, som, ledet over et Gitter af fint Spanskør, dannede et Espalier, en levende Skjærm for Portræterne, med hvilke Væggen bagved var behængt; det friske Grønne skjulte Rammerne og for endeei Figurerne; kun foran Ansigterne var en større Aabning mellem Løvet.

»Min Mands Forfædre har jeg sat i Urtepotte,« sagde den gamle Frue. »See Commandeuren der! ja Stjernen kan man nu ikke finde, den har faaet Overtræk; hvor han gjør underlige Øine bag de grønne Blade! jeg slaer Cordon for de Døde, men med levende Grønt. Den blonde Dame der med Papegøien seer nok saa fornøiet ud derved, især Papegøien. Men godt er det at De komme; De ere jo Lærde begge To. Her sidder jeg og strider med Madam *Krone*, der er en meget brav Kone, men Geogtaphie kan hun ikke, og det er dog vist den Videnskab, man mindst kan undvære. Her ligger Geographien altid paa Bordet, at vi kunne see efter, naar vi læse Aviserne, og vide hvor vi ere; jeg bruger den i Kjøbenhavn altid ved Comédie-Placaten. Staaer der: Scenen er i Milano, saa slaer jeg op i Bogen: »Milano, en stor Domkirke« – saa veed jeg det. Gaaer man i Theatret, da er Geographien ligesaa vigtig som Placaten, man maa vide hvor man er.«

»Ja, men nu vil den naadige Frue,« sagde Madame *Krone*, »have Jylland forbundet med Norge, og det gaaer dog aldrig; Jylland er paa den anden Side Fyen, og Norge ligger en lang Søreise ovenfor Helsingør. Er jeg ikke selv seilet fra Kjøbenhavn derop!«

»Men jeg vil have en Hængebro!« sagde Fruen. »Madam *Krone* veed ikke, at Jylland gaaer op i en Snip, og fra den Snip, som hedder Skagen, skulde man gjøre Forbindelsen.«

»Men Afstanden er temmelig stor,« sagde Grev *Frederik*, »der gaaer aabent Hav imellem, hele atten Meil.«

»Det veed jeg; men derfor er det, jeg vil, at de skal gjøre en Hængebro; saa kan Posten gaae om Vinteren og man kan føre Korn ind og meget andet Nyttigt. Det er altid godt at Landene hænge sammen.«

»Men hvori skulde den Bro hænge?« spurgte *Frederik*.

»I Kjæder,« sagde Fruen; »man slaer dem fast i de norske Klipper, bygger saa et Taarn paa Skagen, og saa hænger Broen derimellem.«